

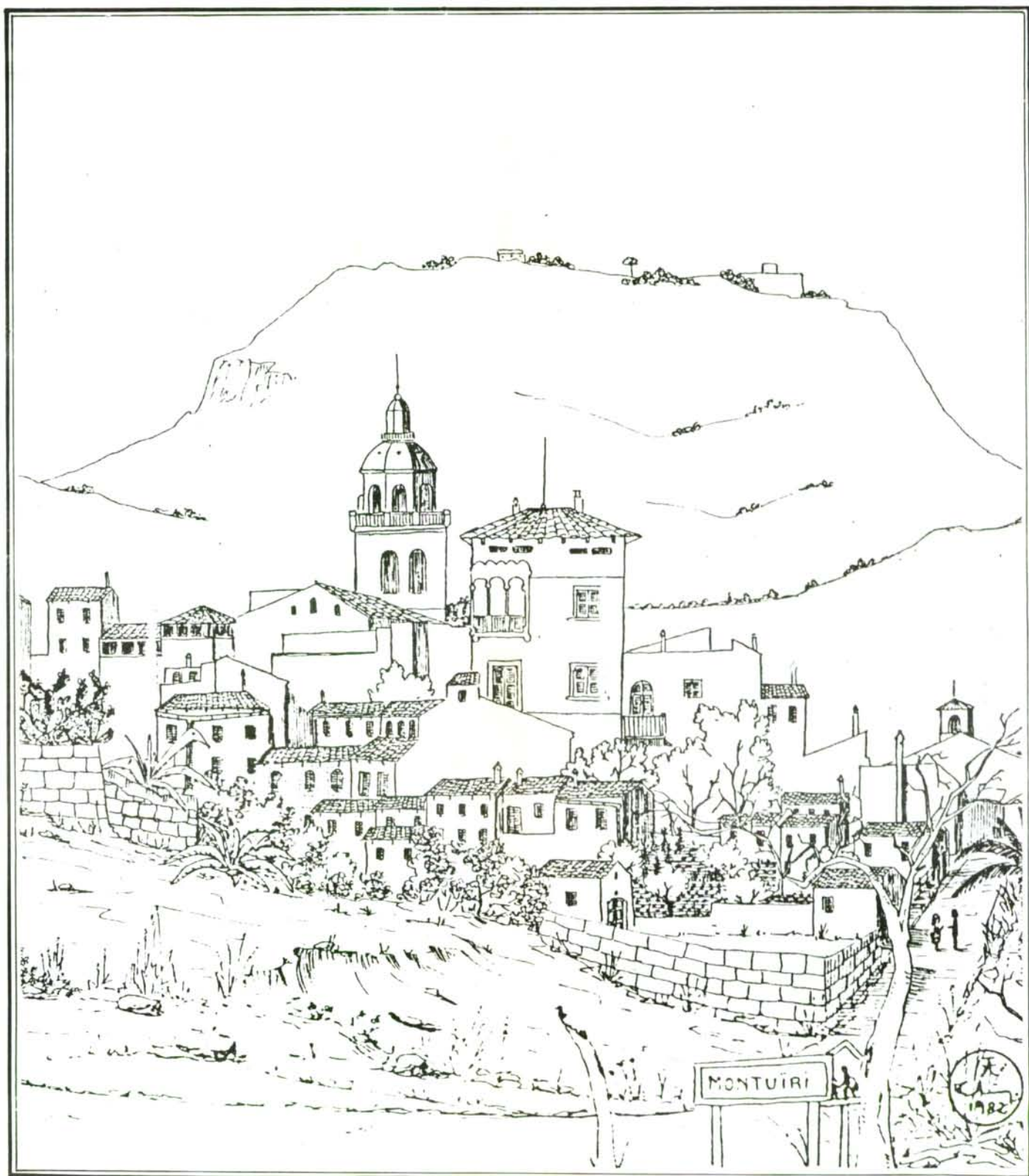
BONA PAU

PAU
1987

Núm. 411 Any XXXV

MONTUÏRI

MAIG 1987

De cuina antiga mallorquina (5)

1er plat: Ofegat

Sofregida la carn, capolaràs xulla i sobrassada, i tot junt ho posaràs dins la cassola, ho tapparàs amb un plat amb aigua damunt, i perquè no s'evapori posaràs un paper d'estrassa entre el plat i la cassola, sense gens d'aigua, i si hi vols posar fruita corrent, no és mal, o verdura, però no és necessari.

2ón plat: Lleteroles de vedella

Després de xapats tots els budells, els rentaràs amb llimona, després faràs trossos al teu gust i els couràs amb un tros de xulla i una ceba sencera amb poc brou. Quan la ceba i la xulla seran cuites, ho trauràs i capolaràs molt bé. Quan les lleteroles seran cuites, hi posaràs la ceba i la xulla capolades i ho deixaràs coure, i després de cuit faràs una salseta de vermell d'ou i vinagre, però poc, espícies i pebre bo, nou noscada i ginebra. Quan estarà dins el plat, si hi vols posar jullevert, no és mal.

Plat dolç: Greixonera de pasta de diamant de Santa Margalida

A vuit mesures de llet corresponen deu unces de sucre ben esclafat, sis vermells d'ou, quatre unces de farina d'arròs i canyella. Posat tot això dins un perol courà amb poc foc. En lligar tendràs la greixonera previnguda i a sostres posaràs trossos de coca, o quartos o congrets. D'això els regaràs i hi posaràs un poc de canyella a cada sostre.

(Advertència: Qui avisa no és traïdor. Aconsellam que després d'aquest dinarot o soparot tothom s'abordi amb tota l'ànima a la sal de fruites o a les infusions que tenguin més a mà.)

Joan Miralles i Monserrat

POEMES

Des de ma finestra

*La pluja cau calmosa
i rega ja els sembrats
que comencen a néixer,
enmig dels camps llaurats.*

*Els arbres apareixen
com llenya de cremar,
enyorança de fulles
que es varen assecar.*

*La brusca n'és cortina
que tapa l'horitzó,
i esborra la muntanya
i ho difumina tot.*

*Ja va lluint el sol,
el núvol gris passà,
el camp es lleva el dol,
i a tots ens alegrà.*

Catalina Sastre «Meravilla»

Prensa Forana

Concurs de personatges populars

A la reunió mensual que manté la junta directiva de l'Associació de Premsa Forana i els seus associats, al seu local de Sant Joan, es va prendre, entre d'altres, l'acord d'organitzar un concurs de personatges populars, entre els candidats que presentí cada revista.

L'idea va sorgir a una trobada amb el president del CIM, Jeroni Albertí, qui va acceptar la proposta de les revistes. Ara s'ha arribat a un acord amb el CIM, que patrocinarà

aquest concurs. Les bases del mateix encara no estan establides, però la idea és que les revistes associades presentin amb una entrevista, biografia o reportatge un personatge popular a l'àmbit on es difongui cada una d'elles. Serien seleccionats cinc d'aquest personatges que rebrien un homenatge en una festa.

El mateix CIM ha patrocinat l'edició d'un llibre que contarà la història de 10 anys d'associacionisme de premsa fora-

na. Està prevista la presentació del llibre per mitjans de mes de maig. El llibre ha estat escrit per Rafel Ferrer Massanet i Josep Cortès.

En altre ordre de coses, cal esmentar que el mes que ve es clou la presentació de treballs als IV premis de l'Associació que es lluiraran el mes de juny i la integració d'una nova revista a l'Associació. Es tracta de la revista Artà, de la mateixa vila.

Usted puede hacer positiva la lucha contra el
cáncer mediante su donativo fijo a la
Asociación
**JUNTA PROVINCIAL
DE BALEARES**
TEL. 22 01 49

Portada:

UN MONTUÏRI IMAGINARI

Dibuix esquemàtic del poble, vist des de
la carretera de Sant Joan, estil naïf.

OMBRES I CLARORS

Des d'un altre angle

Sol succeir que les coses que feim cada dia, just pel fet de ser quotidianas, les realitzam quasi sense donar-nos compte ni posar-hi atenció. Igual que els que vivim a Mallorca estam tan habituats al paisatge, al nostre cel i a la nostra mar que ja no els admiram i contemplam; o les persones amb les que ens relacionam diàriament ens passen quasi desapercebudes o no els feim cas.

A vegades basta un petit factor que interrompi el ritme que ens tenim tractat perquè obriguem els ulls i vegem les coses d'una manera diferent. És el que em passà no fa molts de dies. Vaig anar a Ciutat i just pel simple fet de no conduir el cotxe, sinó d'anar com solem dir de paquet, vaig veure al llarg del trajecte les coses d'una forma distinta.

Quan un condueix, sol anar pendent del que passa a la carretera i encara que no mira per les voreres, sap si al costat hi ha horts o ametlers; però les coses canvien totalment quan enlloc de tenir la vista al davant es té l'ocasió de contemplar el paisatge. La carretera és la mateixa i l'itinerari idèntic, però el punt de vista és distint. Aquell dia vaig descobrir com les parades d'alfalç encatifaven de verd fort els camps, com els molins del Pla de Sant Jordi treien l'aigua amb vigor, com les cases que mai no havia descobert eren allà com a testimonis que la pagesia encara existeix.

«Mira si basta poc —vaig dir al meu company que conduïa— per canviar el punt de vista de les coses; basta canviar de cadira. Avui, al teu costat, a la mateixa velocitat i a la mateixa altura he vist l'entorn des d'una òptica diferent, des d'una perspectiva nova».

En el camí de la vida ens passa també dos doblers de lo mateix: Tractes una persona, pot ser el teu espòs, la teva esposa, el teu fill, la teva mare, el teu «jefe» i per allò de la relació

quotidiana, el mires (el miram) sempre des del mateix punt, des del mateix angle, des de la mateixa perspectiva i conseqüentment el veim sempre igual amb els mateixos defectes i qualitats, (més els defectes que no les qualitats).

Provem de mirar aquesta persona de d'una altra òptica, valorant el que fa, considerant el seu esforç, posant-nos al seu lloc; el més segur és que la re-

descobriquem, que el seu caràcter ens resulti més familiar i que la seva presència no ens passi inadvertida. Es sufcient que mirem amb ulls d'objectivitat, amb ànim reposat, amb esperit comprensiu. La persona seguirà essent la mateixa, el que haurà canviat serà la nostra posició, criteri i valoració. I serà així, perquè enlloc de veure la seva part negativa —l'ombra— ens haurem fixat en el seu aspecte positiu —la claror—.

ANDREU GENOVART

En el menjador de la 3.ª Edat la «cosa» anava molt animada preparant les panades de pasqua.

Antiga i vellíssima caixa amb relleus gòtics. (Es trobava en porxo de Ca Ses Monges).

Dia d'Es Puig

Fou, com sempre, una de les festes més simpàtiques i entranyables de l'any. El dimarts de Pasqua, tots els qui se senten montuïrers i no estan impeditos, acudeixen a la cita. No debades la recordam i l'esperam tot l'any!

La declaració de festa local i el bon temps que va acompanyar feren que enguany —uns a peu i altres amb vehicle— una gentada pogués gaudir allà dalt d'una diada de germanor, de goig, de balls, de jocs, de menjar panades i robiols i també

de retrobar-nos amb aquells que, d'aprop o d'enfora, no s'obliden de la festa de la Mare de Déu de la Bona Pau.

A les nou del matí, sortia de Plaça la comitiva oficial. Autoritats i banda de Música i molta gent que s'hi ajuntà, feien que el

← Com a primer acte de la festa, el «Batle d'Es Puig», féu entrega de la vara a la Mare de Déu.

→ L'Ajuntament va procurar tapar els clots del camí vell d'Es Puig i regar-lo perquè no hi hagué pols. Així la pujada no fou tan aspre.

Dia d'Es Puig

carrer anàs ple i així fins al Pou d'Es Dau. I després, passant pel costat del Cementeri, grups i colles d'amics xerrant i discutint agafaren el camí vell que els conduiria al Puig.

Enguany fou el Rector de Sant Joan, Mossèn Gabriel Ferriol, el Capellà que presidí i féu l'homilia de la Missa Solemne. El nostre Rector, en una de les seves intervencions, confirmava que el proper gener i coincidint amb la festa de la Verge de la Bona Pau amb motiu de l'Any de la Pau, la imatge es davallarà a la vila, a l'església parroquial, on hi romandrà una setmana.

Acabada la celebració religiosa i ja prop del migdia, començaren els balls típics amenitzats per la banda: jotes i boleros, mateixes i parados, tonades i cançons, tot motivava a una gran nombre de joves i no tant joves a sortir a rotlle i a demostrar que amb afició i voler, amb gràcia i elegància, tothom és capaç de fruir i sentir-se feliç unes hores amb aquells que viuen entrañablement units en uns mateixos sentiments.

I a la nit, a Plaça, tornaren ballar les nostres danses. Pot ser que no hi hagués tanta

Els balls d'Es Puig, foren la nota més simpàtica de la tercera festa de Pasqua.

gent, però encara n'hi havia que anaven espavilats i disposats, com es va veure, a demostrar que els anys «no passen», que la

joventut s'allarga i s'allarga...
I per molts d'anys!

O. Arbona

Vuit milions de pobres, problema de tots

Davant el drama dels pobres no basta la compassió emotiva, ni el donatiu ocasional, que tal vegada tranquil·litza de moment les nostres consciències. Molt manco el conformisme o el fatalisme davant lo inevitable, com actitud i resposta davant la gravetat dels problemes dels pobres. Es necessari canviar de rel els nostres comportaments cristians. Es precis canviar la nostra manera de viure i de relacionar-nos amb els pobres.

Es parla molt entre nosaltres de «progrés i societat avançada». Però ¿ens hem quedat en proclamar llibertats formals no sempre d'acord amb la dignitat i els drets de l'home? Resulta difícil admetre que una societat progressa quan té vuit milions de pobres. Més bé indica que la salut moral d'aquest pobre està greument malalta. La nostra democràcia no passarà de ser merament formal si ningú es preocupa eficaçment de fer-la real

per tants de milions de sers humans que, al nostre país, viuen dins la pobresa i no poden exercir d'una manera efectiva una gran part dels drets fonamentals de la persona humana.

La situació requereix un nou esforç solidari per part de tots: creients i no creients. Es problema de tots. Es inclús una «qüestió d'Estat». Es fa necessari trobar i posar en marxa nous espais i iniciatives solidàries, capaces de respondre eficaçment el desafiament de la pobresa entre nosaltres.

S'ha de respondre i donar garanties de credibilitat a «l'Evangeli dels pobres» amb la «pràctica social de l'amor fratern». Perquè si el missatge cristià sobre l'amor i la justícia no manifesta la seva eficàcia en l'acció per la justícia en el món, molt difícilment obtindrà credibilitat entre els homes del nostre temps.

Quan els temps són difícils per a tots, no es pot abandonar a la seva sort als qui -com els pobres, els aturats, els emigrants- sols tenen els seus braços per mantenir-se.

ANDREU GENOVART

ACORDS DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Acceptar l'oferta de compra de Ca Ses Monges, tal com ja s'havia exposat en el seu dia.

Acollir-se al conveni de cooperació tècnica del CIM per a la redacció del projecte d'enllumenat i adob de l'acera cap al Cementiri, i asfaltat del camí de Son Bascós (així els projectes sortiran de franc a l'Ajuntament).

Subscriure un conveni de col·laboració amb la Conselleria de Sanitat de la C.A. sobre el subministre de material per a la cuina del menjador de la Tercera Edat.

Concedir una subvenció de 25.000 pessetes a Ràdio «Murta» per les despeses per a cobrir la informació i difusió de la campanya electoral. I una altra de 6.000 al G.O.B. per a la Trapa.

Atorgar l'aprofitament per a reguiu de les aigües de la depuradora.

Es va informar també que durant el proper estiu continuaran les excavacions a Son Fornés, per a la qual s'espera una subvenció d'unes 400.000 pessetes de la C.A.

CARTA AL DIRECTOR

Contestant a la ressenya que va sortir a la Fulla BONA PAU del mes d'Abril, sobre l'estat de la «Creu de terme» del Carrer de la Trona, a la qual, per motius per nosaltres desconeguts, li va caure un braç, vull informar que els trossos que es varen desprendre estan recollits a les dependències municipals i que, després d'examinar el monument per intentar arreglar-lo, es va veure que ja havia sofert anteriors restauracions, estant molt fet tot el conjunt. Tal volta serà necessari que sigui desmuntada i restaurada completament per una persona experta.

Per altra part, la Conselleria de Cultura es va interessar per l'estat del monument, fet que aprofitarem per sol·licitar-li orientació tècnica a fi de restaurar-lo. Estam pendent de contestació.

EL BATLE

Francesc Trobat Garcies

Llistes dels Candidats

Per a regidors de l'Ajuntament de Montuïri

A.P. PL. Independents

1. Joan A. Ramonell Miralles, «Matxo»
2. Jaume Bauzá Verger, «De Son Comeslles»
3. Gabriel Ferrer Mora, «Boivàs»
4. Miquel Cardell Mayol, «Cardell»
5. Joan Rosselló Mayol, «D'Es Pont»
6. Josep Pocoví Roca, «Boira»
7. Antònia Rossinyol Verd, «Bou»
8. Antoni Martorell Bauzá, «Alcoraier»
9. Jaume Mayol Gomila, «Matxo»
10. Joan Manera Lladó, «Ros»
11. Joan Mayol Gomila, «D'Es Pont»

P.S.O.E.

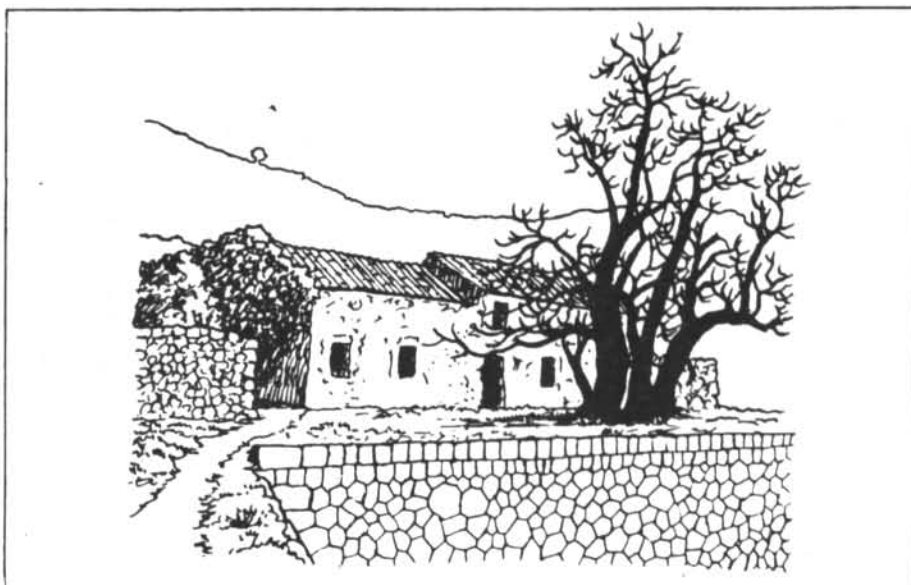
1. Joan Miralles Julià, «Felanitxer»
2. Gabriel Miralles Pizà, «Xocolater»
3. Gabriel Fiol Roig, «Pinero»
4. Josep M.ª Munar Vich, «De sa Llibreria»
5. Gabriel Roscar Jaume, «Titina»
6. Miquel Nicolau Verger, «Vollandí»
7. Joan Martorell Lladó, «De s'Estany»
8. Gaspar Mas Miralles, «Ballester»
9. Catalina Bauzá Arbona, «Xoroia»
10. Rafel Tous Gomila, «Papa»
11. Joana Martorell Nicolau, «Roqueta»

P.S.M.

1. Bartomeu Amengual Mora, «Nyol»
2. Pere Sampol Mas, «Sampol»
3. Joan Mas Martorell, «Collet»
4. Mateu Ginard Sampol, «Manescal»
5. Joan Sastre Miralles, «Llebre»
6. Antoni Mateu Socias, «Rei»
7. Jerònia Arbona Roca, «Masseno»
8. Rafel Miralles Mas, «Costa»
9. Bartomeu Garcias Moll, «Soldadet»
10. Pere Miralles Roca, «Malherba»
11. Francesc Trobat Garcies, «Hortolà»

C.D.S.

1. Guillem Ferrer Arbona, «Quelet»
2. Bartomeu Verger Gomila, «Gelat»
3. Miquel Ramonell Castellà, «Matxo»
4. Bernat Servera Bauzá, «Pera»
5. Bartomeu Mas Arbona, «Sao»
6. Maria Verger Gomila, «Gelat»
7. Catalina Tous Miralles, «Tous»
8. Antònia Garcias Pocoví, «Mosson»
9. Joan Martorell Bauzá, «Peregoi»
10. Sebastiana Ferrer Arbona, «Quelet»
11. Macià Verger Sastre, «Pelut»

La Trapa: les ruïnes de l'ermita, construïda entre 1810 i 1817 per una comunitat de 40 persones en total (entre frares i llecs), i el magnífic exemplar d'ombú, arbre originari de la pampa sudamericana. (Dibuix: Aina Bonner)

S'HA DIT QUE...

... es mateixos capellans se'n feien creus a ses processons de Setmana Santa i Pasqua d'enguany: s'admiraven contemplant sa compostura i religiositat dets assistents.

... trenta-cinc balladores per a cinc homes són moltes balladores. Així ho comptà un desenfeinat, es dia d'Es Puig, devers les 12'20. Si s'Ajuntament no dóna primes perquè ets homes aprenguin a ballar boleiros i se tirin enmig fora por, es balls des nostros padrins seran sempre balls de dones, almanco aquí...

... el Director general de Telefònica ha decidit regalar durant tres mesos s'ús des telèfon de s'emissora local. Sa raó és ben senzilla: són tantes ses cridades que ets oients fan a Ràdio Murta, especialment en es programa «Es Murter», que a Montuïri, s'ha notat un fort augment de «passos» en es comptadors telefònics, cosa que ha motivat s'esmentada donació.

Pujar a peu al Tomir o a l'Ofre... ni amb l'ajuda d'uns gaiatos com aquests, pogueren fer-ho alguns montuïrers. Brusca, aigua, calabruix... i una gran ventada...

Tot foren contraris.

A DARRERA HORA...

Candidatura Local del P.D.P.

- 1.- Rafel Socias Miralles, "Vermell"
- 2.- Miquel R. Fiol Jordà, "De sa Matança"
- 3.- Gabriel Arbona Gallard, "Quelet"
- 4.- Antoni Alcover Jordà, "Confiter"
- 5.- Joan Cañellas Cunill, "De sa carnisseria"
- 6.- Maria Miralles Mayol, "Reus"
- 7.- Josep Fullana Mesquida, "De Galiana"
- 8.- Aina Maria Verd Ribas, "Pofanc"
- 9.- Sebastià Cerdà Verd, "Sastre"
- 10.- Maria Verd Trobat, "Xesca"
- 11.- Joan Cerdà Jaume, "Ferrerico"

... seria interessant poder votar totes ses candidatures a la vegada, i així n'hi hauria que podrien fer-los contents a tots, i endemés tots guanyarien punts... Però es sistema electoral és es sistema electoral.

... vida i miracles d'un futurible «President» autonòmic, mos presentava s'altre dia En Pla, a un reportatge dedicat an En Miquel Fiol. No volem amagar que admiram es manteniment i sa constància d'En Miquel, que l'han acompanyat sempre.

... encara que costàs molt, s'arribaren a trobar es 44 candidats per a presentar-se a ses eleccions locals. Totes ses famílies s'hi veuran ben representades. I lo bo és que qualcuna té elements a diverses llistes.

... «tot el món es món manco Montuïri», expressa sa dita popular. I així ho comproven fins i tot revistes científiques, com Estudis Balearics. La freqüència gènica dels grups sanguinis en les proves fetes a la vila mostren un valor màxim de 0.763, respecte an els altres pobles de Mallorca. Fins i tot ses anàlisis de sang poden explicar coses molt curioses. Si qualcú no sap què vol dir «freqüència gènica» que no se preocupi, perquè noltros tampoc no ho sabem.

... ets «joves» de sa tercera edat no estan d'acord sobre el número de vessants de Ca ses Monges: en té quatre i s'Arquitecte els vol respectar, però això, diuen ells, perjudica es veïnats.

... certs regidors asseguren que es Rector s'haurà de confessar per haver dit mentides. I això que fins i tot li concediren de franc sa llicència d'obres de s'escenari de sa Sala Mariana a canvi de que fés penitència per no haver ajustat el pressupost a sa realitat.

... aquest ajuntament fa ses darreres... A s'últim ple, de dia 28 d'abril, ja sols hi havia cinc regidors i es Batle.

Declaracions del Batle i dos F DINS L'AJUNTAMENT NO HI HA HAGUT DELS TR

Manifestacions del Batle

Preceptivament haurà d'acabar el seu mandat com a Batle de Montuiri Francesc Trobat Garcies, «Hortolà». Fou Batle en dues ocasions: des del 3 de març de 1979 fins dia 23 de maig de 1983 i des del 8 d'agost de 1985 fins a juny de 1897.

Com que suposam, perquè es diu, que no vol tornar-se presentar, voldriem que ell mateix ens fes un balanç d'aquest temps d'exercici de Batle. És per això que començam preguntant-li:

—Consideres que durant aquests anys has adquirit popularitat?

—Crec que sí i que haurà estat per bé. No crec haver defraudat.

—Quina ha estat la millor satisfacció?

—No n'hi ha cap en especial, però sí bastants coses que t'umplen del que estàs fent.

—T'has sentit perseguit per qualcú?

—Que sàpiga, no.

—T'han tractat així com esperaves?

—La gent accepta el joc democràtic, encara que n'hi ha que els hagués agraït una altra persona.

—Creus que qualcú hagués volgut que dimitissis?

—Ho ignor. Sempre hi ha gent que està disconforme, però ningú no m'ha forçat cap a la dimissió.

—Aquests anys de Batle, t'han fet canviar alguns costums?

—No. El Batle ha de procurar esser una de les persones més observadores de la llei i de les normes.

—Ara, després d'aquests anys, creus que estaràs més tranquil o més nerviós?

—Llevar-te els mals de cap de l'Ajuntament i veure que estàs lliure d'aquesta responsabilitat, suposa estar més alliberat de segons quines coses.

—Els regidors de l'oposició, t'han tractat com un enemic?

—Crec que no. Els primers anys hi ha gué tensions i manca de pràctica democràtica i d'adaptació, però sempre hem acabat amics. L'altra vegada vàrem despedir l'Ajuntament fent un sopar i hi acudiren tots. I aquesta també pensam fer-ho.

—Esser Batle, t'ha fet guanyar amics o enemics?

—Crec que amics, encara que a vegades no agrada haver de fer complir què que cosa. Però si la gent és intel·ligent ho accepta.

—Podràs anar tant com abans amb els amics?

—Supòs que sí o més. Podré dedicar més temps amb la gent que m'agrada.

—La teva dona, et renya o s'enfada per arribar tard?

—No: si sap que tenc reunions per metiu del càrrec, això no li preocupa.

—Ara, que no seràs Batle, què penses fer en el futur?

—Pens agafar un temps de tranquil·litat i dedicar-me a les meves coses. F' molts d'anys que estic dins activitats d tipus social i en vull descansar. Més en davant podria dedicar-m'hi.

—Durant el temps de Batle, hi ha hagut lluites internes?

—En general, no n'hi ha hagudes.

—Tens alguna preocupació forta pel futur Ajuntament?

—No; l'única preocupació és pel poble perquè veig que no hi ha perspectiva de futur pels joves: molts hauran de sortir per a exercir la seva professió.

—Què diries a aquells que han criticat l'actuació de l'Ajuntament?

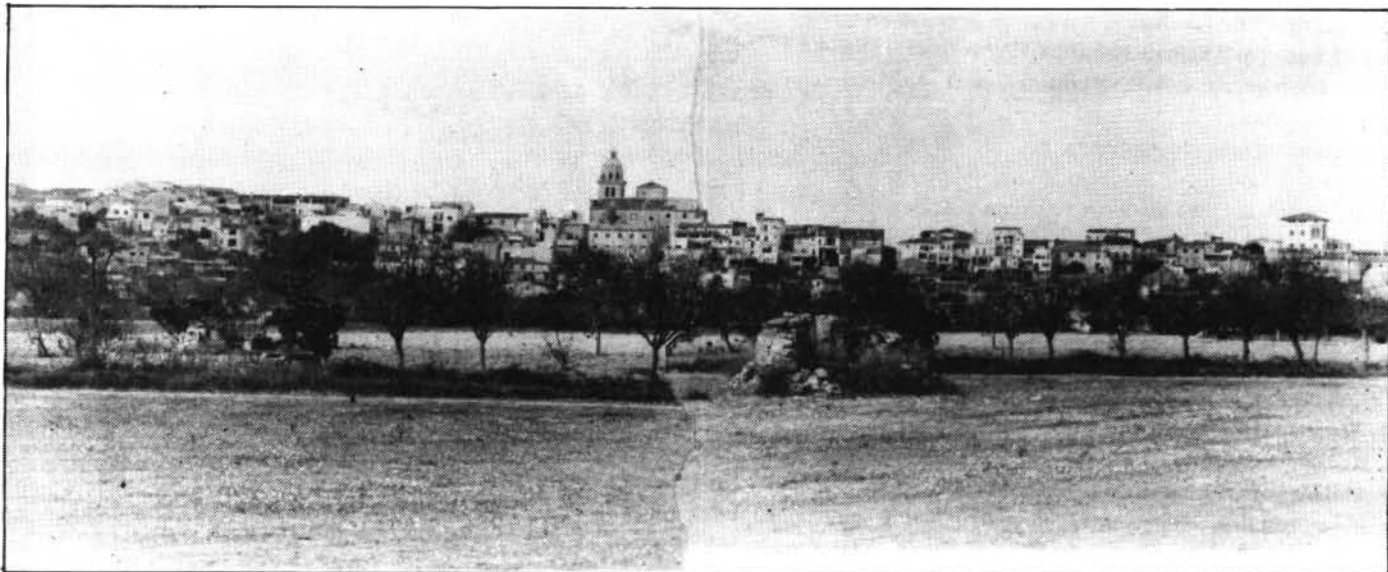
—Les crítiques que han arribat no en preocupen excessivament perquè surten de gent partidista, són diferents visions de partit.

—Quins són els principals problemes que encara té Montuiri per a solucionar?

—Són dos; tots dos d'infraestructura. Un és l'acabament de la residència per la Tercera Edat i posar-la en funció, i això va per bon camí; i l'altre és un poliesportiu: el poble el necessita tant per a joves com per a gent gran. això duu inclòs una pista de tennis i un piscina; i aquest va més endarrerit.

lors abans de deixar el càrrec

ENFRONTAMENTS ENTRE ELS REGIDORS PARTITS

«Dins el poble no hi ha perspectives de futur pels joves»

«Els dos principals problemes que encara té Montuïri per a solucionar són: L'acabament de la Residència per a la 3.ª Edat i el Poliesportiu»

«El Batle se'n va satisfet d'haver-se identificat amb la gent»

—Davant aquesta situació, què hi dius?

—Que som un dels pocs pobles que encara no tenen un poliesportiu. I a hores d'ara fins i tot no està definit el seu emplaçament.

—Però les Normes Subsidiàries ja marcaven determinats terrenys.

—Sí, és veritat, però hi ha hagut un canvi de perspectiva i fins que no s'hagi definit el seu emplaçament, tot roman aturat.

—Dels fets realitzats durant el teu mandat, quins han estat els més rellevants?

—En quant a infraestructura, són bastants, com el Consultori, el Parvulari... Si bé una de les més grans satisfaccions és veure la convivència que s'ha aconseguit entre tots els estaments.

—Entre les dificultats trobades, quines han estat les més difícils de superar?

—Una de les que més va costar va ser fer funcionar l'administració. Quan vaig entrar, estava totalment paralitzada i sense recursos humans. I no es va solucionar fins que ingressaren nous funcionaris. Era una tasca molt ago-

biant pel responsable, que en aquest cas era jo —diu el Batle—, no poder tenir una administració al dia i no poder saber quina era la situació econòmica.

—Quan aquesta segona vegada vares prendre possessió del càrrec cites: «el desig de dur a terme dos objectius primordials: la segona fase de la depuradora i una piscina municipal». Per què no s'han realitzats?

—La segona fase de la depuradora no s'ha duit a terme, per dos motius: per manca de possibilitats econòmiques, ja que hi ha hagut altres prioritats, i per no haver decidit encara el sistema que s'ha adoptar. I la piscina tampoc no s'ha construïda perquè estava prevista com a la tercera passa del pla esportiu, del qual la primera és l'acabament dels vestuaris del camp de futbol, ara pendents de l'ordre de contratació per la C.A., i la segona: la dotació de terrenys per a ubicar el poliesportiu on s'inclou la piscina.

—Amb quins sentiments deixes el càrrec?

—Amb els de sentir-me molt satisfet de tothom i identificat amb la gent. I ara aprofit l'avinentsa que em brinda BONA PAU per agrair la col·laboració de totes les persones que han donat recolzament a la gestió d'aquests anys.

(Continua a la pàg. següent)

Dins l'Ajuntament no hi ha hagut enfrontaments

Declaracions d'En Gabriel Ferrer

(Ve de la pàg. anterior)

El 23 de maig de 1983 fou designat Batle de Montuiri En Miquel Cardell i ho fou fins el novembre següent en què es produí el canvi p'En Joan Miralles «Felanitxer». Des d'aquell dia els regidors d'A.P. deixaren d'anar als plens i dimetiren tots manco En Gabriel Ferrer, el qual va haver d'abandonar perquè en sobrava un, ja que sols havien d'esser cinc.

El 5 de juliol de 1984 els nous regidors d'A.P. —Sebastià Cerdà, Gabriel Ferrer, Joan Mayol, Antoni Martorell i Antònia Rossinyol— juraren el càrrec, però el dia 12 següent ja no acudiren al Ple. I pràcticament així continuaren en dimissions i preses de possessió fins que pel mes d'abril de 1985 Gabriel Ferrer Sampol, Antoni Martorell Bauzà, Gabriel Arbona Gallard, Joan Bauzàs Verger i Jaume Ramonell Aloy s'incorporaren definitivament al Consistori i hauran exercit el càrrec fins a la fi de la legislatura.

Pràcticament ha actuat de portaveu de l'oposició Gabriel Ferrer «de Son Coll» i és per això que a ell hem acudit perquè ens contestàs en la següent entrevista:

—Quina ha estat la vostra tasca dins l'Ajuntament?

—Ha estat la d'anar a posar pau per a demostrar que hi anàvem precisament en un to de pau, encara que ens hem oposat a qualche cosa que no vèiem encertada.

—El Batle ha confiat en vosaltres.

—Podem dir que s'ha portat correctament amb nosaltres perquè amb les iniciatives que hi hem volgut aportar, els ha recolzades sempre que semblaven factibles.

—Per què vàreu estar tants de mesos sense participar a l'Ajuntament?

—Ens incorporàrem quan la direcció local d'A.P. ho va trobar convenient.

—Us posaren limitacions?

—Vaig esser jo que els vaig dir que si hi entràvem no tornàvem sortir fins a la

fi de la legislatura, encara que ens ho ordenàs la direcció. I així ha estat, com es pot comprovar.

—Què pensaren de vosaltres els qui us varen elegir?

—Que vàrem tenir molta oposició i crítica per part d'A.P., perquè havíem quedat que ho havíem de deixar i que no havia de tornar ningú a l'Ajuntament. Però vull deixar ben clar que hi tornàrem, com he dit, perquè la direcció del partit ho trobà convenient.

—A aquells que no trobaren bé la vostra postura, què els hi diríeu?

—En primer lloc, que la política no és un enfrontament, sinó que ha d'esser un concert entre els diferents partits per a millorar el poble. I en segon, que encara que sabem que ens han criticat, hem procurat complir el que vàrem prometre i així hem deixat un camí obert pel bon enteniment entre els partits.

«Els regidors d'A.P. anàvem a l'Ajuntament amb un to de pau»

«Hem deixat un camí obert pel bon enteniment entre els partits»

«Les promeses són unes i les realitats, altres»

Tan petits i tan decidits

—Del que ha passat, què creis convenient que sàpiga la gent?

—Això que acab de dir anteriorment, i així ho podrà comprendre tot.

—Quins objectius voldríeu haver aconseguit i no s'han lograt?

—Ens hauria agradat veure els vestuaris del camp de futbol acabats, malgrat hi veim dificultats de moltes classes.

—Hi ha empreses que no s'han duit a terme i els partits governants ho havien promès. Què deis d'això?

—Deim el que diu tota la nació, que les promeses són unes i les realitats, altres. Vull fer constar que els partits polítics —tothom ho sap— moltes vegades fan promeses que a la llarga moltes ve-

(Passa a la pàg. següent)

Entre els regidors dels tres partits responsables

Afirmacions d'En Miquel Roig

Encara que en sentit estricte no es pot dir que el PSOE i el PSM formaren coalició per a governar l'Ajuntament de Montuiri, la cosa certa és que mitjançant un acord el regiren alternativament. Malgrat això, entrevistam En Miquel Roig Mestre, un Regidor del PSOE que no es presentarà a la pròxima candidatura. I ja tot d'una començam així l'entrevista:

—Quines són les deficiències més significatives que has trobat durant aquesta legislatura?

—Crec que s'ha seguit una política ben definida d'esquerres, però s'hagués pogut millorar molt més si hi hagués hagut més voluntat per les dues parts.

—Què consideres que hauria estat més convenient per fer a Montuiri?

—La millor obra hauria estat intentar la unió d'una esquerra montuïrera, ja que el poble no entén que dos partits afins no logrin l'enteniment. Crec que això seria molt positiu pel bon funcionament de l'Ajuntament.

—Consideres que ha estat bo per a Montuiri el fet que un membre del PSM hagi ocupat el càrrec de Batle?

—Crec que sí perquè estàvem d'acord en dur a terme un sèrie d'obres, que de fet s'han realitzat.

—S'haurien pogut realitzar més millores?

(Ve de la pàg. anterior)

gades no duran a terme. I això ho dic tant per temps passats com en vistes a les pròximes eleccions.

—Sabeu per què no s'han realitzades les que s'havien promeses als montuïrers?

—Perquè no hi havia possibilitats econòmiques.

—Vos heu considerat alguna vegada marginats?

—En general, no.

—Hi ha hagut enfrontaments?

—Més bé hem vist que s'han discutit el PSOE i el PSM que no entre nosaltres, si bé no han sortit de to.

—Per acabar, voldries remarcar quina fou la vostra preocupació?

—Sempre fou, com he dit, deixar un camí obert perquè hi hagués intel·ligència. I creim que ho hem aconseguit.

—Sí; se n'haurien pogut fer més, com per exemple un poliesportiu, si bé pel deport s'ha aconseguit millorar tota la infraestructura d'Es Dau. S'ha edificat el parvulari i degut a l'esforç d'En Joan Miralles ara tenim un menjador model per a la Tercera Edat. S'han potenciat empreses iniciades per anteriors ajuntaments, com el Centre Sanitari...

«S'ha seguit una política ben definida d'esquerres»

«Intentar la unió d'una esquerra montuïrera, hauria estat la millor obra»

«No s'han realitzat ni el poliesportiu ni la piscina per manca de recursos»

—En el programa electoral del PSM s'havien assenyalat diferents projectes que no s'han realitzat. Quins consideres més significatius?

—El de la piscina municipal, si bé degut a la manca de recursos del poble no s'ha pogut aconseguir.

—El temps en què fou Batle un membre del PSOE tampoc no es dugueren a terme tots. Per què?

—Durant el temps en què nosaltres vàrem estar en el poder tot estava programat de tal manera que si no ho realitzàrem tot, es va deixar a punt pel Batle que entrava, perquè, com se sap, hi havia un acord pactat per a realitzar-se en quatre anys.

—El vostre programa electoral parlava de augmentar els ingressos i reduir les despeses i molta gent va considerar que així seria. Què els dirieu ara?

—Que no hi ha cap partit que pugui millorar els serveis sense pagar-los.

—També parlàveu d'un control efectiu per part dels veïns, de la gestió de l'A-

juntament en quant a problemes urbanístics, però hi ha gent que ha vist una altra cosa. En vols donar una explicació?

—Dins aquest tema, que no era de la meua comissió, desconec el motiu essencial. Però crec que la voluntat de la comissió era esser el més justs possible en temes tan complicats. Haver aprovat les Normes Subsidiàries serà un avanç perquè així hi haurà manco conflictivitats.

—Què diries de la teua gestió?

—Durant aquests anys m'he sentit com un montuïrer més; he intentat donar tot el suport possible tant al deport, millorant la infraestructura, com impulsant el Patronat Municipal d'Esports. Crec que hem aconseguit canalitzar les il·lusions de la joventut, en general.

—Finalment, i per acabar, voldries dir-nos per què no vols continuar?

—M'agradaria poder continuar, ja que després de quatre anys d'haver estat en contacte directe amb el poble, sempre queden ganes d'ajudar a que es realitzi qualsevol activitat, sia deportiva, social o cultural.

Diputats Autonòmics

A les properes eleccions per a Diputats de la nostra Comunitat Autònoma s'hi presenten, com hem pogut llegir a la premsa regional cinc montuïrers: Joan Verger, per AP, Miquel Fiol i Rafel Socias, del PDP, Josep M.ª Munar pel PSOE i Pere Sampol pel PSM. Desitjam als nostres paisans que es facin realitat les seves pretensions.

Viatge d'Estudis

El darrer divendres d'abril, dia 24, sortiren de Montuïri els alumnes de vuitè d'E.G.B. per a iniciar el viatge d'estudis de fi de curs.

Se n'anaren a la Península acompanyats per dos professors i visitaren Barcelona, Saragossa, Burgos (des d'on recorregueren per espai de tres dies les terres asturianes), Valladolid, Madrid, Cuenca i València. El primer diumenge de maig, dia 3, hauran retornat a Montuïri.

Intercanvi cultural

Els alumnes de 7è. de l'escola de Montuïri realitzaran un intercanvi cultural amb els de l'escola «Pau Vila» de Barcelona.

Els montuïrers romandran a Catalunya la primera setmana de maig, mentre que els catalans vendran a Montuïri la darrera setmana d'aquest mateix mes.

En Biel «Silis» i madò «Xoroia» no deixen les «carreres velles» per les novelles.

Societat de Caçadors

Entre les activitats que té programades la Societat de Caçadors de Montuïri pels primers dies d'aquest mes de maig en sobresurten les tres següents:

Divendres, dia 8, se celebrarà l'Assemblea General de Socis a la Sala de Conferències de la Casa de la Vila on s'exposarà la informació econòmica, la renovació de l'Estatut del Règim Interior i es donarà una informació sobre el procediment que manté Josep Roca contra la Societat.

El diumenge, dia 10, a les 9 del matí, els caçadors locals realitzaran la tirada local del plat.

I el mateix diumenge, al migdia, celebraran, com cada any, el dinar de germanor on hi podran assistir socis i simpatitzants. Es farà en el menjador del Col·legi Públic.

aportacions teòriques. I servirà, sens dubte, per eliminar barreres, i apropar a tots els qui s'esforcen perquè l'acció social produeixi el benestar que tant necessita la nostra comunitat.

Ens cal destacar com a montuïrers l'entrevista amb En Miquel Fiol Company, President d'Acció Social del C.I.M.

Els cap-de-llista

Per a les eleccions a Batle i Regidors que se celebraran el proper 10 de juny i encara que sense confirmació oficial, a la vila es dona com a segur que els cap de llista dels partits polítics que encapçalaran les formacions seran els següents: Joan Miralles Julià, pel PSOE, Joan Antoni Ramonell Miralles, per AP, Bartomeu Amengual Mora pel PSM i Guillem Ferrer Arbona pel CDS.

Nova publicació

Ens ha arribat el primer número de la revista «Alimara», Butlletí Informatiu del Servei d'Acció Social del Consell Insular de Mallorca, corresponent als mesos de març i abril de 1987.

Una publicació que a més d'intensificar el mutu coneixement i les relacions entre tots els qui treballen en els serveis socials de Mallorca, aporta informació, notícies, comunicació d'experiències i

Expedients d'obres

El passat 6 d'abril, el CIM aprovà els expedients d'obres de pavimentació asfàltica del Camí Vell de Porreres i també el de la pavimentació i millora asfàltica del camí d'Alcoraia i del camí de s'A-venc amb uns pressuposts de 9.598.116 i 4.159.210 pessetes respectivament amb aportacions del CIM i de l'Ajuntament, com ja havíem informat en el número de març passat.

SA GLOSA D'EN PERE-GIL

AMOR I AMISTAT

Mirant a tort i a dret
cercant amiatat i amor
he arribat a sa conclusió
que es camí és molt estret

Si només fos per això,
no estigués ple de batzers
ni existissin es doblers
mos comandaria és cor.

Ja ho diu en Pep Sobirats:
"Dins sa nostra raça hi ha
molts de moneiots pelats".

Diada Automobilística

I ESLALOM AUTOMOBILÍSTIC VILA DE MONTUÏRI

Durant tota la segona festa de Pasqua s'allargà la diada automobilística «I Eslalom Automobilístic Vila de Montuïri», una manifestació socio-esportiva que començà bastant matí i va acabar a mitja-nit, amb una berben popular a Plaça.

A les nou es concentraven els participants en els voltants d'Es Dau per a continuar les corregudes a Ses Rotes i seguir l'eslalom dins el camp de futbol. A migdia, ja acabada la sessió matinal, en el menjador del Col·legi Públic, un centenar de persones entre organitzadors, participants i col·laboradors, donaven bon compte d'un dinar de germanor.

L'horabaixa, a les quatre, la diada tornava reprendre amb l'eslalom gegant en el recinte del camp de futbol, on s'hi reuniren nombrosos espectadors. I ja entre dues fosques, a Plaça, s'entregaven els premis als guanyadors. Presidien l'acte Joan Verger, Vicepresident del CIM, Francesc Trobat, Batle, Santiago Coll i Miquel Fiol, Diputats del CIM.

Resultats Gerard Pons, guanyador

El guanyador absolut fou Gerard Pons, acompanyat com a co-pilot per Joan Bauzá. A continuació es classifiquen Josep Pinya - Miquel Pons, Josep Crespi - Mari Carmen Rodríguez, Antoni Verger - Gaspar Sastre, Llorenç Mayol - Joan Mayol i Joan Manera - Miquel Barceló, fins a un total de quaranta. Barceló-Binimelis de Portor, següent.

de Coll-Abrines d'Inca foren les dones millor classificades.

Cal assenyalar que les classificacions parcials, per aquest ordre, foren les següents: *Prova de regularitat*, camí de Ses Rotes: Fiol-Garcia Mayol-Mayol, Sitjar-Roig i Mayol-Garcies. *Eslalom matinal*: Gerard Pons, Bartomeu Verger i Antoni Verger. *Eslalom vespertí*: Josep Pinya, Gerard Pons i Josep Crespi.

Gabriel Gomila

Ajuntament de Montuïri

DARRERES ADQUISICIONS

(Continuació)

Diverses editorials

Pensem en la nova educació. M. Mata
Fonologia aplicada. Correig, M.
La música a l'escola. T. Giménez
El tramvia blau. V. Mora
La bogeria. N. Oliver
Laberint sencer. J. Soler.
Feliçment jo sóc una dona. M.A. Capmany
El rayo verde. J. Verne
Cinco semanas en globo. J. Verne
Cavallet quan eres jove. J. Más
Ses memòries d'un reclam. M. Picó
Ejercicis de gramàtica catalana. F.B. Moll
Crucigramas. F. Turell
Manual moderno de reposteria. G. Rossi

BIBLIOTECA MUNICIPAL

El gran libro de los cocktails. J.M. Gotarda
Yo maté a Kennedy. M. Vázquez Montalbán
Asesinato en el Comité Central. Vázquez Montalbán
Tatuaje. Vázquez Montalbán
Rayuela. J. Cortázar
Lógica informática. J. Cuenca
Microinformática en gestión. G. Guerin
La fotografía paso a paso. M. Langford
Naufrags. P. Bertrana
La Galaxia Gutenberg. M. McLuhan
Las profecias de Nostradamus. M. Corvaja
Asuntos exteriores. A. Luris
Entre dos mundos. H. Wouk
Les illes encantades. B. Porcel

CUINAR EN CASA

POLLASTRE OFEGAT

Ingredients

Per a quatre persones: Un pollastre d'un quilo i mig, dues cebes grosses, dues tomàtiques petites, quatre alls, mig tassó d'oli, dos-cents grams de «champinyons», un quart de tassó de vi sec, sal i pebre a gust.

Elaboració

Una vegada net i socorrat el pollastre, es fa troços. Es posa una pella en el foc amb un poc d'oli i quan està calent es fregeix el pollastre. En estar doradet es col·loca dins una olla amb la ceba i la tomàtiga tallant-ho tot a troços grossos, els alls tallats petits, els «champinyons», sal pebre, oli i vi sec.

Després es posa l'olla al foc i es tapa amb una cacerola o un olla plena d'aigua de tal manera que cobreixi bé la boca de l'olla.

Es deixa coure a foc lent i es sacsa amb freqüència fins que el pollastre estigui cuit.

Recepta de Carme Pons Llabrés

Joan Barceló, guanyador

El cross celebrat el 26 d'Abril, Valldemossa-Palma, amb més de 2.000 participants, fou guanyat, dins la categoria de veterans, per Joan Barceló, a qui veim, pujat al «pòdium» rodejat pels qui lograren els següents llocs.

FUTBOL

Resultats dels equips montuïrers en el passat mes d'abril:

III divisió

Manacor, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 3 - Hospitalet, 2
Santa Eulària, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 0 - Isleño, 2

Juvènils

Montuïri, 4 - Petra, 0
Cardassar, 4 - Montuïri, 1

Infantils

Son Roca, 1 - Montuïri 1
Montuïri, 3 - Santanyí, 0
Montuïri, 6 - Ses Salines, 1
Colònia, 3 - Montuïri, 0

Alevins

Montuïri, 6 - Maganovà, 0
San Francisco At., 1 - Montuïri, 0
Montuïri, 7 - Colònia, 0

Benjamins

Escolar, 1 - Montuïri, 0

ELS MONTUÏRERS DE CATEGORIA NACIONAL

Rafel Fullana Miralles

FITXA TÈCNICA: Va néixer a Montuïri, el 30 de gener de 1968.

Ha jugat tota la seva vida amb el Montuïri, tret del tercer any d'infantil que ho va fer a Sant Joan. Els seus entrenadors a Montuïri han estat En Miquel Payeras (benjamí fútbol sala), Joan Rosselló (alevi), Joan Verger Ramonell (primer any juvenil), Francesc Ramis (segon any juvenil) i Joan Verger Jaume (tercer any juvenil). Actualment, a III divisió, En Pep Dols.

—Com has vist i veus el Montuïri d'enguany?

—A principi de temporada els resultats eren positius i tot anava bé. Però llavors vàrem començar a perdre partits, vàiem com baixàvem posicions i sumàvem negatius i ara els veig molt per davall de les nostres possibilitats.

—Podries explicar els problemes de l'equip i com solucionar-los?

—El problema és que les coses no surten així com voldríem. Per això, de moral, baixos. La manera de solucionar-ho és que —ara més mai— el públic ens ajudi més i ens doni ànims i no ens critiqui.

—Esperaves en aquest primer any a III divisió ésser titular o, al manco, jugar més partits?

—Jo ja sabia que titular no ho seria. Encara som molt jove i per jugar a Tercera has d'ésser molt bo o ja has de tenir un parell d'anys d'experiència dins la III^a. Però, em pensava que jugaria més partits. I així tal com van les coses creia que em donarien més oportunitats.

—A quins partits has estat alineat en aquesta temporada?

—N'he jugat molt pocs, només quatre: Badia, Escolar, Eivissa i Hospitalet.

—En el camp, quin és el lloc que més t'agrada?

—Davanter, amb la missió de fer gols.

—Penses que convé seguir a III divisió, o és millor renunciar?

—Crec que convé quedar a Tercera, però posant tots els jugadors de Montuïri o els més possibles. Si llavors es davalla de categoria, mala sort. Així, les despeses econòmiques serien més petites.

—En cas que els jugàs a Preferent, podries anomenar els montuïrers que podrien

ésser aprofitats per jugar en aquesta categoria?

—N'hi ha molts, però depèn d'ells i si volen jugar. Ara mateix, anomenaria Pep Bello, Vicenç Vaquer, Pep Mayol, Joan Barceló, Rafel Miralles, Diego...

—Conta-nos alguna anècdota de la teva vida esportiva.

—La d'haver estat el màxim goleador del Torneig de la Llum.

—I el teu millor record?

—L'ascens de Tercera a Segona regional amb els juvenils i haver quedat campions de Torneig de la Llum, per dos anys consecutius.

—Gràcies, Rafa, i a veure si pròximament podem aconseguir la titularitat com el teu amic Jaume Pocoví!

G. GOMILA

NOCES D'OR MATRIMONIALS

1937 - 1987

Dia 22 de maig de 1937

es casaren

Jaume Miralles Manera «Menut»

amb

Isabel Bauzá Cerdà «Pera»

BONA PAU, amb motiu de les noces d'or matrimonials, s'uneix a l'alegria de tota la seva família, els felicita i desitja que puguin viure plegats molts d'anys.

25 anys enrera

15 de Maig de 1962

Avui vespre, Monsenyor Honorat Ribas, ha beneït, per delegació del Bisbe, l'altar de la Verge del Rosari i el nou Sagrari. Presidiren la cerimònia les autoritats locals i en foren padrins els nins Rafel Miralles Sastre i Antònia Miralles Mas, de l'altar, i Joan Xavier Mateu Canals i Joana Nicolau Cerdà, del Sagrari.

Es féu molta festa: hi va haver un refresc, a l'església actuà el Cor Parroquial i a Plaça la Música donà un concert.

ELS GLOSATS DE L'AMO EN MIQUEL «PARRÍ»

Pel mes de desembre de 1985 havia demanat als capellans que li cercassin en quin dia queia una festa d'una santa. I quan prou varen haver indagat i escorcollat, li pogueren donar poques clarícies. Així i tot ell va tenir el detall de fer l'agraïment amb una curiosa i simpàtica glosa:

« Moltes gràcies d'es favor,
que jo mai oblidaré
i en lo que m'hàgiu mester,
tot es temps que jo viuré
dispondran d'un servidor.
No vénguin per cap milió
perquè no tenc cap doblor,
emperò si n'he mester,
sé ben cert que en trobaré
si vaig devers ca's Rector. »

Amb motiu d'es robatoris de mens, per foravila, devers Son Massanet, l'amo En Parri feia aquesta (1986):

Si an es lladres s'usava
penjar-los un picarol,
n'hi hauria qualque estol,
que abrigaria un redol
de més d'una quarterada.

PLUVIOMETRE

1 d'abril	3,10 l.	
3 d'abril	3,50 l.	
12 d'abril	3,20 l.	
24 d'abril	3,30 l.	
31 de març	5,20 l.	
Total març	20,20 l.	Total abril
		13,10 l.

QUÈ ÉS EL P.D.P.?

És un partit que s'inspira en els valors de l'humanisme cristià, que manté la defensa permanent dels Drets Humans contra qualsevol classe de dictadura, perquè entén la llibertat com un dret de l'home.

Té una presència efectiva a 52 països. A Europa governa a Alemanya, Itàlia, Bèlgica, Holanda, etc... i més de 70 milions d'uropeus el voten.

El P.D.P. és un partit al servei de l'home. No és un partit de dretes ni d'esquerres perquè la raó de la seva existència és cercar sempre el benestar dels pobles a través de la llibertat i la justícia.

El P.D.P. defensa la solidaritat. Considera que el més important és l'home i, per tant, tot ha d'estar al seu servei. És tan lluny del «cadascú des seu cap farà estelles» propi d'un model lliberal, com de l'igualitarisme gregari anul·lador de la llibertat que és característic del socialisme real.

Al P.D.P. no li interessa ocupar el poder com a tal, ni tampoc de servir-se'n en benefici propi, simplement actua com un mecanisme que ofereix als ciutadans un projecte polític i la possibilitat de realitzar-lo. Aquest projecte es basa en la doctrina i en els principis dels grans mestres de la Democràcia Cristiana europea; homes tan importants com Konrad Adenauer, Alcide de Gasperi o Robert Schumann, hi figuren. A la vista hi ha els resultats, com ara el ressorgiment des de les ruïnes de la Segona Guerra Mundial, l'Europa del Mercat Comú, etc... que serveixen com a exemple.

El P.D.P., en aquesta ocasió, es presenta a les eleccions tot sol, per primera vegada. Els militants i simpatitzants que el componen, la majoria, no han exercit mai en política. Per tant, no és cert que el P.D.P. divideisca cap partit polític ja que s'ha constituït, per regla general, amb gent sense afiliació de cap classe a altres partits, agrupacions independents, etc.

La iniciativa ha estat integrar persones de bona voluntat, amb preocupacions socials, amb ganes d'ajudar els altres i que han comprès com és d'important per a una Comunitat que la gent millor s'hi posi al servei des de les institucions públiques per tal que l'eficàcia més gran de la seva feina i els fruits de la seva bona gestió cristalitzin en benefici de tots.

Amb el costat que ens fan tots els partits Demòcrates Cristians del món, començam el nostre camí. Per part nostra, sempre tendrem la consciència tranquil·la perquè, amb la nostra modèstia, intentam establir un pont per tal que la nostra Pàtria i la nostra Comunitat, puguin disposar d'un mitjà tan útil i tan important per resoldre els problemes pendents, que són molts, igual que abans ho varen fer els partits homòlegs al nostre.

El poble sobirà serà qui tendrà la paraula, dia 10 de juny que ve.

Miquel Fiol Company

Candidat a la Comunitat Autònoma pel P.D.P.

PROGRAMA D'ACTIVITATS PARROQUIALS

MAIG 1987

- Les Primeres Comunions en grup se celebraran el diumenge 24 de maig, a les 11,30 i el diumenge 7 de juny, a les 7 del vespre.
- Dia 17 de maig, celebren la Diada de Mallorca Missionera.

Na Bel Garau i Na Maria Rigo Tous del Grup de preparació de Confirmació.

Era prop d'Alcoraia: un dia de febrer.

- La darrera trobada de grups d'Acció Social d'Església, es féu a Consolació de Santanyí, dia 2 de maig. Mn. Llorenç Lladó va ajudar a obrir els ulls respecte a la influència dels mitjans de comunicació sobre les nostres escales de valors.
- A partir del primer diumenge de maig, en *Es Puig*, a les 7,30 de l'horabaixa, celebrarem el «Mes de Maria» i la Missa.
- El proper curset prematrimonial es donarà a Porreres, a partir del dilluns, 11 de maig. A la Residència, a les 9 del vespre.
- El dilluns, 18 de maig, tindrem una celebració conjunta pares i fills, a les 9 del vespre, a l'Església Parroquial, per preparar la 1.ª Comunió.
- La *Collecta* del Dijous Sant per a Càritas recollia 29.600 Pts.

DEMOGRAFIA

El poble roman estancat, fins i tot en naixements i defuncions. Tampoc no neixem cap nova família. Esperem que amb la primavera, floresqui la vida del poble.

El seglar compromès no és un capellà de segona

El seglar compromès no és un capellà estampat. L'apostolat laical no és una activitat sacerdotal aigualada. Tampoc és un suplement o complement de l'activitat dels preveres. El laic, per la força i missió que li confereix el baptisme i la confirmació, és el profeta de Déu a l'interior de les estructures del món. Per tant, els laics en l'Església, no són per a realitzar treballs de suplència, perquè escassegen els preveres, sinó que han de dur a terme en ella llur vocació de cristians, llur vocació de membres actius d'un poble que vol donar a conèixer al món la Bona Nova de Jesús. El compromís apostòlic dels seglares es fonamenta en el sagrament del baptisme i de la confirmació. No és necessari ésser cridats i

enviats pels preveres. Per l'impuls del baptisme i de la confirmació, quan els laics treballen en l'evangelització del món, **exerceixen un dret i compleixen un deure.** Ara bé, aquest dret i aquest deure no consisteix en una tasca de "franc tirador", no és ni un treball individual ni individualista; és una tasca eclesial que s'ha de realitzar en comunió amb els preveres, els quals han de ser proclamadors i testimonis de la Paraula, a la vegada que constructors i unificadors de la comunitat cristiana. A més els preveres han de procurar "formar i animar els laics, per tal que ells mateixos actuïn amb plena responsabilitat" (C.V.P., 99).

Joan Bestard i Comas

AUTORITAT I SERVEI

Els qui critiquen l'Església en tenen, moltes vegades, una idea equivocada. I això succeeix tant entre els que són fora de l'Església com entre els que hi som a dins.

L'Església és una societat d'índole particular. No es pot comparar amb cap altra societat; amb cap de les societats que han constituït els homes.

Em xocà una persona que, molt conveçuda del que deia, afirmava que s'havia de democratitzar l'Església, per tal de reduir els nivells d'autoritat que hi ha en ella, des del papa fins als bisbes. No calgué portar molt enllà la conversa per adonar-nos que sabia ben poca cosa d'allò que realment és l'autoritat —i de retruc l'obediència— dins de l'Església. S'ha de dir, però, en descàrrec d'ell i de molts, que arrossegam un llast d'errors provinents d'èpoques històriques en les quals l'Església no era el que havia d'ésser. Això no obstant, des del Concili Vaticà II les coses han canviat molt i l'Església es troba ara en una actitud de recerca constant per a ésser cada dia més evangèlica. És el retorn als orígens que experimentem amb joia i esperança. En aquest sentit, convé que ens ho diguem i ens ho repetim, que l'Església ni és ni pot funcionar com una societat secular. Això es veu clar quan ens adonem que el títol que millor correspon al papa és el de "Servent dels servents" (ben lluny del de Summe Pontífex, de reminiscències històriques poc evangèliques). I d'aquí es desprèn tot: l'autoritat en l'Església és un servei. El papa, doncs, pel seu lloc preeminent, és el primer servidor sobre qui recau la més gran responsabilitat. Anant baixant de graus jeràrquics passa el mateix; fins a arribar al rector d'una parròquia.

No sé si la secularització que el món sofreix actualment és tant per l'oblit de la fe com per la secularització que feim de l'Església, mesurant-la i pensant-la amb esquemes totalment humans. Si com a homes tenim uns valors que ens guien i orienten, com a creients no podem oblidar que Jesucrist establí un altre ordre en els valors, que de la llei del talió hem passat a les benaurances.

MARIA CARDÚS